

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
УПРАВНИ СУД
17 У 16824/18
Дана 23.09.2022. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Управни суд, у већу састављеном од судија: Биљане Шундерић, председника већа, Јелице Пајовић и Весне Иконић, чланова већа, са судским саветником Горданом Вукићевићем, као записничарем, решавајући у управном спору по тужби тужиоца АА, ..., кога заступа пуномоћник Миланко Ђерић, адвокат из Београда, Устаничка број 81, против туженог Републичке комисије за заштиту права у поступцима јавних набавки, Београд, Немањина број 22-26, ради поништаја решења број: 4-00-504/2018 од 02.08.2018. године, са заинтересованим лицем ББ, ..., у предмету заштите права у поступку јавне набавке, по одржаној усменој јавној расправи, дана 22.09.2022. године, у нејавној седници већа, одржаној дана 23.09.2022. године, донео је

ПРЕСУДУ

I Тужба СЕ ОДБИЈА.

II ОДБИЈА СЕ захтев тужиоца за накнаду трошкова управног спора.

Образложење

Оспореним решењем ставом I диспозитива, усваја се захтев за заштиту права подносиоца захтева ББ и у целини поништава отворени поступак јавне набавке добара – прибор и средства за чишћење процурелог уља ЈН бр. 2000/0114/2017, за који је позив за подношење понуда објављен на Порталу јавних набавки дана 06.10.2017. године, наручиоца ЈП “Електропривреда Србије” Београд, огранак ХЕ Ђердап Кладово. Ставом II диспозитива решења обавезује се наручилац Јавно предузеће “Електропривреда Србије” Београд, огранак ХЕ Ђердап Кладово да подносиоцу захтева ББ, надокнади трошкове поступка заштите права у износу од 120.000,00 динара, у року од 15 дана од дана пријема овог решења.

Тужбом поднетом Управном суду дана 13.09.2018. године, преко пуномоћника, тужилац оспорава законитост решења туженог органа због учињених повреда правила поступка, нетачно и непотпуно утврђеног чињеничног стања и погрешне примене материјалног права. Наводима тужбе указује да је одлуком о додели уговора у отвореном поступку јавне набавке предузећа “Електропривреде Србије” Београд, огранак ХЕ Ђердап Кладово, број 01.01-109918/9-2018 од 26.04.2018. године, додељен уговор о јавној набавци добара тужиоцу чија је понуда број 41 од 14.03.2018.

године била благовремена, одговарајућа и прихватљива, са понуђеном ценом од 1.440.100,00 динара без ПДВ. Истиче да се тужени у образложењу оспореног решења исцрпљује цитирањем одредаба члана 3. став 1. тач. 32) и 33) Закона о јавним набавкама, као и члана 61. став 1. истог закона, а да притом занемарије околности и чињенице које у конкретном случају изискују правилну примену материјалног прописа. Сматра да тужени у образложењу оспореног решења не наводи одлучну чињеницу да је заинтересовано лице, као подносилац захтева у поступку јавне набавке, у свом захтеву за додатним појашњењем од 07.03.2018. године, уместо постављања питања за додатним појашњењем под питањем број 4, заправо поставио захтев према наручиоцу да промени конкурсну документацију и отворено погодује њему као понуђачу прихватањем његовог “предлога” у којем се јасно изјаснио да је упознат са захтеваним карактеристикама траженог производа. Тужилац указује да је заинтересовано лице, све нејасноће у погледу техничких спецификација, било у прилици да постави у законском року пре отварања понуда, у смислу члана 63. став 2. Закона о јавним набавкама, односно да у случају повреде прописа поднесе захтев за заштиту понуђача на конкурсну документацију у смислу члана 149. став 2. истог закона. Како заинтересовано лице није поступило на напред наведени начин, то је исто пропустило рокове из члана 63. став 2. и члана 149. ст. 2. и 3. Закона о јавним набавкама који су преклузивни, због чега је тужени орган требало да у складу са чланом 154. став 2. истог закона закључком одбаци захтев за заштиту права, односно како се већ упустио у мериторно одлучивање, поднети захтев одбије као неоснован. Тужилац, такође, указује да је изрека оспореног решења противуречна разлозима решења и да у оспореном решењу нису наведени разлози о одлучним чињеницама, односно да постоји знатна противречност између онога што се наводи у разлозима оспореног решења и стварног чињеничног стања. Налази да се погрешно утврђено чињенично стање огледа у томе што тужени на погрешан начин цени у конкурсној документацији позицију 10 која се односи на Дисперзант или одговарајуће биоразградиво средство за уклањање уљног филма, уљних мрља са површине воде – где је као један од параметара и тачка смрзавања већа од -15°C. У том смислу истиче да је неспорно да је подносилац захтева у својој понуди за позицију 10 доставио документацију за средство чија тачка мржњења износи 0°C до -3,3°C и тиме није испунио захтев из техничке спецификације, као што је наведено и у образложењу Одлуке наручиоца о додели уговора број: 01.01-109918/9-2018 од 26.04.2018. године. У вези са тим тужилац наводи да је недвосмислено јасно да је температура од 0°C у погледу тачке мржњења нижа од захтеваних -15°C, као и температура мржњења од -3,3°C. Како са наведених разлога налази да је оспореним решењем повређен закон на штету тужиоца, предлаже да суд тужбу уважи и поништи оспорено решење а тужиоцу накнади трошкове према трошковнику у износу од 11.250,00 динара на име састава тужбе, увећано за износ таксе на тужбу по одмерању суда.

Тужени орган је у одговору на тужбу који је достављен суду дана 04.12.2018. године, остао у свему при разлозима датим у образложењу оспореног решења са предлогом да суд тужбу одбије као неосновану. У одговору на тужбу тужени орган је најпре указао на обим надлежности тог органа који је утврђен чланом 139. Закона о јавним набавкама и поновио да су у оспореном решењу детаљно изложени чињенично стање и правна оцена на којима је заснована предметна одлука. Ценећи наводе тужбе којима је тужилац указивао на пропусте заинтересованог лица, као

подносиоца захтева да поступи у року и на начин како је прописано у чл. 63. став 1. и 149. став 3. Закона о јавним набавкама и наводе да је тужени на погрешан начин ценио у конкурсној документацији позицију 10, која се односи на Дисперзант или одговарајуће биоразградиво средство за уклањање уљног филма, уљних мрља са површине воде, где је као једна од карактеристика и тачка смрзавања – већа од -15°C , тужени је нашао да су исти неосновани, те да је у конкретном случају спорна техничка карактеристика тачке смрзавања “већа од -15°C ”, различито интерпретирана од подносиоца захтева и наручиоца. У вези са тим тужени орган је навео да подносилац захтева сматра да је његово дисперзивно средство са тачком смрзавања од $-3,3$ до 0°C , веће вредности од тражене, а да понуда изабраног понуђача не испуњава ову вредност са опредељених -18°C , док с друге стране, наручилац исту захтевану вредност тумачи на другачији начин, и указује да је температура подносиоца захтева за понуђено дисперзивно средство од 0°C у погледу тачке мржњења “нижа” од захтеваних -15°C , с тим да исто представља аргументацију недоследну одредбама конкурсне документације јер се код негативних бројева већа и виша вредност не сматрају синонимима. Код наведеног, Републичка комисија је утврдила, да одредбама предметне конкурсне документације није јасно одређена техничка спецификација предметног добра која је дефинисана у опису техничких спецификација под позицијом 10. Тужени орган је такође навео да и из одговора наручиоца у коме је наведено да је апсолутно јасно да је температура од 0°C , као и температура од $-3,3^{\circ}\text{C}$, “нижа” од захтеваних -15°C , произлази да је под овом техничком карактеристиком наручилац подразумевао да прибавља Дисперзант чија је тачка мржњења заправо “нижа” од -15°C , а не “већа” како је то наведено у конкурсној документацији.

Заинтересовано лице није доставило одговор на тужбу, која је са свим прилозима достављена на одговор дана 14.12.2018. године, што произлази из повратнице садржане у списима предмета.

Како је одредбом члана 34. став 2. Закона о управним споровима („Службени гласник РС”, број 111/09) прописано да је усмена јавна расправа обавезна ако су у управном поступку учествовале две или више странака са супротним интересима, то је Управни суд дана 22.09.2022. године, одржао усмену јавну расправу у присуству законског заступника тужиоца и пуномоћника тужиоца, а у одсуству уредно позваног туженог и заинтересованог лица, у складу са чланом 38. став 1. Закона о управним споровима.

У речи на усменој јавној расправи пуномоћник тужиоца је истакао да остаје код навода из тужбе и постављеног тужбеног захтева, и при свим наводима већ изнетим и у поднеску тужиоца од 08.09.2022. године достављеног суду ради допуне и разјашњења правне ствари. Навео је да су тада важећим Законом о јавним набавкама и то у смислу члана 63. став 2. и члана 149. став 2. биле остављене и могућности и рокови у којима је овде заинтересовано лице могло да поступа, па имајући у виду да то лице није искористило напред прописане могућности за поступање на начин и у законом прописаним роковима, то је исто преклудирано у праву да након окончања поступка оспорава одлуку донету у том поступку. У вези са тим је истакао да се тужени орган и у разлозима образложења оспореног решења и у разлозима из одговора на тужбу бави питањем услова који јесу или нису испуњени у предметном поступку, а што

је у овој фази поступка ирелевантно. Сматра, сагласно наведеном, да је тужени требало да захтев заинтересованог лица одбаци, без разматрања, а у ситуацији да се тужени упустио у разматрање основаности тог захтева, то је требало да захтев одбије као неоснован. Такође, сматра и да је опредељена температура, као конкурсни услов, јасно означена, а у вези са чим се, са стручног становишта тужилац већ изјаснио у поднеску од 08.09.2022. године. Предложио је да суд тужбу уважи, оспорено решење поништи и у поступку по тужби одлучи доношењем пресуде у спору пуне јурисдикције, сагласно одредби члана 71. став 1. Закона о управним споровима, све имајући у виду праксу туженог органа да не поступи у поновном поступку на начин како је наведено у пресуди суда, а какав је случај био након доношења пресуде у предмету 21 У 14658/17. Трошкове поступка је тражио у укупном износу од 42.375,00 динара, и то на име састава тужбе износ од 11.250,00 динара, на име састава једног образложеног поднеска износ од 11.250,00 динара, на име заступања на једној одржаној усменој расправи износ од 12.750,00 динара, на име приступа на једној недоржаној расправи износ од 7.125,00 динара, као и износ таксе на тужбу и одлуку суда.

Законски заступник тужиоца је у речи на усменој јавној расправи указао суду да није у предметном случају битно само поступање заинтересованог лица у законом прописаним роковима, већ и околност да је заинтересовано лице у укупном управном поступку заправо само манипулисало податком у вези услова одређене тражене температуре, знајући притом да је препарат који је предложио тужилац несумњиво препарат који је ефикаснији у односу на ниже температуре (на свим ниским температурама – све до -18), у односу на средство које је понудило заинтересовано лице, и да је као такав одговарао траженим условима.

Испитујући законитост оспореног решења у границама захтева из тужбе, у складу са чланом 41. став 1. Закона о управним споровима, Управни суд је, оценом навода тужбе, одговора на тужбу, речи странке на одржаној усменој јавној расправи и списка предмета ове управне ствари, нашао да тужба није основана.

Из списка предмета и образложења оспореног решења произлази да је одлуку као у диспозитиву оспореног решења тужени орган донео на основу овлашћења из члана 139. и 146. Закона о јавним набавкама („Службени гласник РС”, бр. 124/2012, 14/2015 и 68/15), одлучујући по захтеву за заштиту права, које је заинтересовано лице поднело 07.05.2018. године. Предметним захтевом за заштиту права подносилац захтева је оспорио Одлуку о додели уговора, број: 01.01-109918/9-2018 од 26.04.2018. године, а којом је као најповољнија изабрана понуда понуђача АА, овде тужиоца. Према наводима оспореног решења, подносилац захтева је поднетим захтевом за заштиту права оспорио стручну оцену његове понуде као неприхватљиве, наводећи да је конкурсна документација непрецизно сачињена и да је подносилац захтева испунио захтев техничке спецификације све имајући у виду да је понудио средство које има тачку смрзавања од -3,3-0°C, што је веће од -15°C, колико је наручилац захтевао конкурсном документацијом. У истом захтеву подносилац је навео да је наручилац изменама конкурсне документације омогућио понуђачима да доставе документа издата од установе која нема акредитацију, и оспорио стручну оцену понуде изабраног понуђача оспоравајући доказе које је изабрани понуђач доставио у прилогу своје понуде. Са наведених разлога подносилац захтева предложио је да се наводи из

поднетог захтева за заштиту права усвоје и поступак јавне набавке поништи те да се подносиоцу захтева накнаде трошкови поступка заштите права у износу од 120.000,00 динара на име плаћене таксе за поднети захтев за заштиту права. У истом поступку, наручилац је дана 14.06.2018. године, туженом органу доставио одговор на захтев и комплетну документацију за конкретан поступак јавне набавке, у ком одговору је најпре истакао да подносилац захтева није испунио захтев техничке спецификације с обзиром да је за позицију 10 конкурсне документације захтевана техничка карактеристика "температура мржњења -15°C", те да је апсолутно јасно да је температура од 0°C, као и температура од -3,3°C, коју је понудио подносилац захтева, нижа од захтеваних -15°C. Поступајући по поднетом захтеву, тужени орган је извршио увид у последњу, трећу измену конкурсне документације, у део под називом "Спецификација добара за ЈН прибор и средства за чишћење процурелог уља" и утврдио да је у колони 2. Назив добара, под тачком 10, предвиђено – Дисперзант или одговарајуће биоразградиво еколошко средство за уклањање уљног филма, уљних мрља са површине воде са техничким карактеристикама, између осталих – тачка смрзавања већа од -15°C. Увидом у садржину расположиве документације, тужени орган је такође утврдио да је подносилац захтева упутио захтев за додатним појашњењима у вези са припремањем понуде, захтевајући од наручиоца да захтев, тачка смрзавања већа од -15°C, уклони и да исти захтев формулише према добру које је већ коришћено код наручиоца. Увидом у понуду подносиоца захтева утврђено је и да је исти у прилогу своје понуде доставио Безбедносни лист у оквиру кога је наведено у Поглављу 9, Физичка и хемијска својства под д) тачка топлјења/тачка мржњења 0-3,33°C, док је увидом у понуду изабраног понуђача утврђено да је исти у прилогу своје понуде доставио Технички лист у оквиру кога је наведено – Тачка смрзавања макс.- 18°C. У образложењу оспореног решења тужени орган је навео да из садржине донете Одлуке о додели уговора, број: 01.01-109948/9-2018 од 26.04.2018. године, произлази да је понуда подносиоца захтева оцењена као неприхватљива, будући да је подносилац захтева за позицију 10, понудио средство чија тачка мржњења износи од 0°C-3,33°C, док је техничком спецификацијом захтевано да тачка смрзавања треба да буде од већа од -15°C, чиме није испунио захтев из конкурсне документације. Код напред наведеног чињеничног стања, позивајући се на одредбе члана 3. став 1. тач. 32) и 33) Закона о јавним набавкама, и члан 61. став 1. истог закона, тужени орган је усвојио захтев заинтересованог лица као основан и поништио отворени поступак јавне набавке добара, како је наведено у ставу 1. диспозитива оспореног решења, јер, по оцени туженог органа, одредбама предметне конкурсне документације није јасно одређена техничка спецификација предметног добра која је дефинисано у опису техничких спецификација, под позицијом 10. Дајући разлоге за донету одлуку тужени орган је навео да је наручилац понуду подносиоца захтева одбио као неприхватљиву наводећи да је понудио средство чија тачка мржњења износи од 0°C-3,33°C, док је техничком спецификацијом захтевано да тачка смрзавања треба да буде "већа" од -15°C, а да је понуду изабраног понуђача оценио као прихватљиву, у чијој понуди се наводи да је тачка мржњења макс.-18°C, што је заправо "нижа" температура од -15°C. У вези са наведеним тужени је образложио да је обавеза наручиоца прописана чланом 61. став 1. Закона о јавним набавкама, и да подразумева да је наручилац дужан да сачини конкурсну документацију која има јасне и недвосмислене одредбе, јер све што је важно за припрему понуде и каснију стручну оцену понуда мора бити унапред јасно и прецизно предвиђено, те нема места за подразумевања и претпостављене намере

наручиоца које нису притом резултирале експлицитним захтевима у конкурсној документацији. Полазећи од околности да се спорна техничка карактеристика тачке смрзавања није односила на природне бројеве (као бројеве веће од 0), где је јасно да је сваки број веће нумерације заправо већа вредност, већ на негативне бројеве, то се исти принцип не може на њих односити, јер сваки број који је у већем негативном износу није веће вредности у односу на бројеве који су ближи нули. Код наведеног, спорна техничка карактеристика тачке смрзавања као: “већа од -15°C ”, различито је интерпретирана од подносиоца захтева и наручиоца, те с једне стране подносилац захтева сматра да је његово Дисперзивно средство са тачком смрзавања од $-3,3$ до 0°C , евидентно веће вредности од тражене, па самим тим и у складу са конкурсном документацијом, а да понуда изабраног понуђача не испуњава ову вредност са одређених “ -18°C ”, док с друге стране, наручилац исту захтевану вредност тумачи на другачији начин и у одговору на захтев за заштиту права указује да је температура подносиоца захтева за понуђено Дисперзивно средство од 0°C у погледу тачке мржњења “нижа” од захтеваних -15°C а исто представља аргументацију недоследну одредбама конкурсне документације јер се код негативних бројева већа и виша вредност не сматрају синонимима. У том смислу изнета аргументација која је дата у прилог оцене прихватљивости понуде подносиоца захтева и изабраног понуђача није у складу са захтевима предметне конкурсне документације и не указује на правилну стручну оцену прихватљивости ових понуда. По оцени туженог, наведено је директна последица околности да наручилац није припремио конкурсну документацију сходно одредби члана 61. став 1. Закона о јавним набавкама, чиме је довео до ситуације да се стручна оцена понуда не може спровести на објективан и законит начин. Са изнетог, имајући у виду начин на који је дефинисана предметна конкурсна документација, где није јасно одређена техничка карактеристика (тачка мржњења), околност да се стручна оцена поднетих понуда као одговарајућих у смислу одредбе члана 3. став 1. тачка 32) Закона о јавним набавкама не може спровести на правилан начин, а што је директна последица описаних мањкавости конкурсне документације, то Републичка комисија налази да се у овој фази поступка, утврђивања оцене прихватљивости понуда понуђача, не може бити спроведено на објективан, проверљив и за све понуђаче равноправан начин, те да је једини начин да се утврђене повреде закона отклоне, поништење предметног поступка у целини. Сходно изнетом, тужени орган је применом одредбе члану 157. став 6. тачка 1. Закона о јавним набавкама, донео одлуку као у ставу 1. диспозитива решења, а применом одредбе члана 156. став 3. истог закона, одлуку као у ставу 2. диспозитива решења, налазећи да су трошкови одређени у износу од 120.000,00 динара, трошкови који представљају издатке које је подносилац захтева имао на име таксе плаћене за поднети захтев за заштиту права у предметном поступку.

Одредбом члана 245. Закона о јавним набавкама („Службени гласник РС”, број 91/2019), прописано је да даном почетка примене овог закона престаје да важи Закон о јавним набавкама („Службени гласник РС”, бр. 124/12, 14/15 и 68/15) и подзаконски акти донети на основу тог закона, док је одредбом члана 206. истог закона прописано је да су поступку заштите права, учесници дужни да поступају у складу са прописима на основу којих је покренут поступак на који се односи поступак заштите права, а одредбом члана 239. став 1. тог закона прописано да ће се поступци јавних набавки који су започети пре дана почетка примене овог закона окончати по прописима по којима су започети.

Одредбом члана 240. став 1. наведеног закона прописано је да се на поступке заштите права примењују прописи по којима су започети поступци јавних набавки поводом којих је покренут поступак заштите права.

Одредбом члана 3. став 1. тачка 32) Закона о јавним набавкама („Службени гласник РС”, бр. 124/2012, 14/2015 и 68/2015), на коју се тужени орган позвао у оспореном решењу, прописано је да је одговарајућа понуда - понуда која је благовремена и за коју је утврђено да потпуно испуњава све техничке спецификације, док је у тачки 33) истог члана закона прописано да је прихватљива понуда, понуда која је благовремена, коју наручилац није одбио због битних недостатака, која је одговарајућа, која не ограничава нити условљава права наручиоца или обавезе понуђача и која не прелази износ процењене вредности јавне набавке. У одредби члана 61. став 1. наведеног закона прописано је да је наручилац дужан да припреми конкурсну документацију тако да понуђачи на основу ње могу да припреме прихватљиву понуду.

Код напред утврђеног чињеничног и правног стања ствари а имајући у виду наводе наручиоца дате у одговору на захтев према којима: “подносилац захтева није испунио захтев техничке спецификације, с обзиром да је за позицију 10 конкурсне документације захтевана техничка карактеристика - температура мржњења -15°C ”, те да је апсолутно јасно да је температура од 0°C као и температура од $-3,3^{\circ}\text{C}$ коју је понудио подносилац захтева нижа од захтеваних -15°C ”; затим приложену трећу измену конкурсне документације којом је у делу под називом “Спецификација добара за ЈН прибор и средства за чишћење процурелог уља”, у колони 2. назив добра, под тачком 10 предвиђено; Дисперзант или одговарајуће биоразградиво еколошко средство за уклањање уљног филма, уљних мрља са површине воде са техничком карактеристиком – тачка смрзавања већа од -15 ; као и садржину одлуке о додели уговора број: 01.01-109948/9-2018 од 26.04.2018. године, из које произлази да је понуда подносиоца захтева оцењена као неприхватљива, будући да је подносилац захтева за позицију 10. понудио средство чија тачка мржњења износи од $0\text{C} - 3,33^{\circ}\text{C}$, док је техничком спецификацијом захтевано да тачка смрзавања треба да буде већа од -15°C и при околности да је наручилац понуду изабраног понуђача оценио као прихватљиву, а у чијој понуди се наводи да је тачка мржњења максимално -18°C , што је заправо “нижа” температура од -15C , то је и по оцени суда правилно поступио тужени орган када је донео одлуку као у диспозитиву оспореног решења, правилно налазећи да је у проведеном поступку техничка карактеристика - тачка смрзавања означена као: “већа од -15°C ” различито интерпретирана од подносиоца захтева, што води ка закључку туженог да одредбама предметне конкурсне документације ова карактеристика није јасно одређена, односно да је наведено директна последица околности да наручилац није припремио конкурсну документацију сходно одредби члана 61. став 1. Закона о јавним набавкама, чиме је довео до ситуације да се стручна оцена понуда не може спровести на објективан и законит начин.

За своју одлуку тужени орган је дао довољно разлога које у свему као правилне и на закону засноване прихвата и овај суд. Ово стога што разлог за доношење одлуке као у диспозитиву оспореног решења није тај да конкурсна документација не

садржи неки документ или прописани податак у вези са техничким спецификацијама производа, већ је то околност да дати податак који се односи на техничку карактеристику – температура мржњења, а који податак је од утицаја на оцену о прихватљивости понуде, је у конкурсној документацији означен односно описан неодређено и то на начин којим се постављени захтев може различито тумачити, чиме су понуђачи доведени у неравноправан положај, односно у ситуацију да због другачијег тумачења постављеног захтева припремљена понуда не може бити оцењена као прихватљива. Наведени разлози су јасно дати у образложењу оспореног решења па је, по налажењу суда, правилна оцена туженог органа да је у предметном поступку повређена одредба члана 61. став 1. Закона о јавним набавкама.

Суд је ценио наводе тужбе којима је тужилац указивао да је заинтересовано лице, као подносилац захтева, пропустило рокове из члана 63. став 2. Закона о јавним набавкама и члана 142. ст. 2. и 3. истог закона који су преклузивни, али налази да ти наводи нису основани све имајући у виду да се у предметном случају не ради о пропусту понуђача да од наручиоца затражи додатне информације или да укаже на недостатак и неправилност техничке документације у смислу члана 63. став 2. Закона о јавним набавкама, нити се ради о захтеву за заштиту понуђача којим се оспорава врста поступка, садржина позива за подношење понуда или конкурсне документације у смислу члана 149. став 3. Закона о јавним набавкама, већ о захтеву којим се тражи поништај Одлуке о додели уговора, којим захтевом се оспорава стручна оцена понуде заинтересованог лица као неприхватљива, а који захтев је поднет сагласно одредби члана 149. став 2. Закона о јавним набавкама, којом одредбом је прописано да се захтев за заштиту права може поднети у току целог поступка јавне набавке, против сваке радње наручиоца, осим ако овим законом није другачије одређено, и сагласно ставу 6. истог члана закона, којим је прописано, између осталог, да после доношења одлуке о додели уговора, рок за подношење захтева за заштиту права је 10 дана од дана пријема одлуке а у случају јавне набавке мале вредности је 5 дана од дана пријема одлуке, који рок је у предметном случају испоштован.

Сагласно наведеном, суд је остале наводе тужбе оценио као наводе без утицаја на другачију оцену суда о законитости оспореног решења имајући у виду да је чињенично стање у проведеном поступку правилно утврђено и да је на исто правилно примењен материјални пропис а да је оспорена одлука туженог органа заснована на правилној оцени туженог да се стручна оцена поднетих понуда као одговарајућих у смислу одредбе члана 3. став 1. тачка 32) Закона о јавним набавкама не може спровести на правилан, објективан, проверљив и за све понуђаче равноправан начин, а што је директна последица описаних мањкавости конкурсне документације.

Налазећи да оспореним решењем, са наведених разлога, није повређен закон на штету тужиоца, Управни суд је, применом одредбе члана 40. став 2. Закона о управним споровима, одлучио као у ставу I диспозитива пресуде.

Суд је одбио као неоснован захтев тужиоца за накнаду трошкова управног спора, с обзиром на успех тужиоца у овом спору, па је, применом одредаба чл. 66. и 67. Закона о управним споровима, а у вези чл. 150. и 153. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС”, бр.72/11...18/20), чије се одредбе у управном спору сходно

примењују на основу одредбе члана 74. Закона о управним споровима, одлучио као у ставу II диспозитива пресуде.

ПРЕСУЂЕНО У УПРАВНОМ СУДУ
Дана 23.09.2022. године, 17 У 16824/18

Записничар
Гордан Вукићевић, с.р.

Председник већа-судија
Биљана Шундерић, с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Дејан Ђурић

КСВ